TORONYIRÁNY

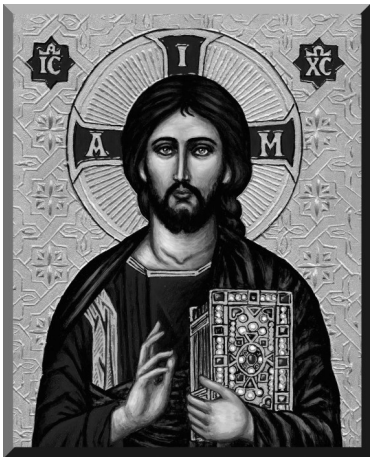
XX. 43.

2026. október 25.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 30. vasárnap

Október 28. Szent Simon és Szent Júdás Tádé apostolok

A szeretet szót sokféleképpen lehet értelmezni. Van ösztönös szeretet, majomszeretet, önző és terhes szeretet, de tapasztalunk önzetlen, szellemi és önfeláldozó szeretetet is. Sőt, beszélhetünk természetes szeretetről, amely egyszerűen emberségünkből fakad, és természetfölötti szeretetről, amelyet Krisztus az Atyától hozott és adott tovább. Ő a hívőket arra kötelezte és arra hatalmazta fel, hogy ezt a szeretetet felismerjék és ebből éljenek. Krisztus óta az a vallásos ember, aki ezzel a szeretettel tekint Istenre és embertársaira. Érezzük, hogy az ilyen szeretet nem szavakból, nem is érzelemből áll, hanem magatartásból, tettekből, türelemből és jóakaratból. A természetfölötti szeretetet csak a hitben lehet felismerni és a hittől vezettetve viszonozni. Ezért találunk pl. az apostol levelében ilyen kitételt: „Meghajtom térdemet az Atya előtt… Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy Lelke által megerősödjetek belső emberré, hogy a hittel Krisztus lakjék szívetekben és gyökeret verjetek és alapot vessetek a szeretetben, akkor majd fel tudjátok fogni az összes szenttel együtt, hogy mi a szélesség és hosszúság, a magasság és mélység (vagyis milyen titokzatos Isten kegyelmi világa), megismeritek Krisztusnak minden értelmet meghaladó szeretetét és beteltek az Isten egész teljességével” (Ef 3,14-19).

Itt az apostol világosan megjelöli a szeretet előfeltételeit. A Lélek által át kell alakulni benső emberré, aki a hitben azonosította magát Krisztussal, elfogadja őt megváltónak, s meg van győződve, hogy az Atya általa üzent, benne állított elénk példát, s őt tette meg a kegyelem forrásává. Aki így hisz, az felismeri, hogy Krisztus mint ember szeretettel vállalta küldetését, mindent feltárt előttünk, amit az Atyától hallott, s ezzel a szeretettel vállalta az engesztelő vértanúságot is. Azért jött, hogy a betegek orvosa legyen és hogy saját élete árán adjon az embereknek örök életet. Itt nincs önzés, kisajátítás vagy félrevezetés. De azt is érezteti, hogy szeretete nevelni akar és alkalmassá akar tenni az örök élet hordozására.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

1. Kiv 22,20-26 Az ószövetségi írás az alapvető emberségből fakadó erkölcsi követelmények betartására figyelmezteti a választott nép tagjait.

2. 1Tessz 1,5c-10 Pál apostol örömmel és Isten iránti hálával idézi fel a tesszalonikiak pogányságból való példaadó megtérésének eseményeit.

3. Mt 22,34-40 Jézus Isten és a felebarát iránti szeretet egymástól elválaszthatatlan törvényének primátusára irányítja a figyelmet.

A főparancs

A főparancs vitája mind a három szinoptikusnál szerepel (Mk 12,28-34; Lk 10,25-28). Máténál ez a negyedik vitatörténet. Lukácsnál más az összefüggés: a vitát az irgalmas szamaritánusról szóló példabeszéd követi – amely Lukács sajátja -, s ezzel magyarázza meg a felebarát fogalmát. Lukácsnál a törvénytudó fogalmazza meg a főparancsot Jézus kérésére. Máténál és Lukácsnál a törvénytudó próbára teszi Jézust, Márknál viszont jószándékú, s ezért Jézustól dicséretet is kap. Máté általában keményebben ítéli meg a farizeusokat, és az írástudókat, mint a többi evangélista. Máténál itt ismét megfigyelhetjük a fokozást: a szadduceusok csődje után most a farizeusok próbálkoznak, de már tisztán teológiai kérdéssel. A háttérben a törvénytudók vitája áll, hogy a Tórában összeszámolt 613 parancs közül melyik nagyobb a másiknál (vö. 9,19 magyarázatát). A görögben tulajdonképpen ez áll: melyik parancs nagy a Törvényben? A héberben és az arámban ugyanis nincs fokozás, s a felsőfokot is az alapfok fejezi ki (vö. 18,1). Mivel ezt a vitát igazán csak a zsidó érthette, a pogányságból megtérteknek író Márknál elmarad a Törvény említése, s csak ezt hozza: melyik az első a parancsok közül? Lukácsnál a törvénytudó érdeklődik, hogy mit kell tennie, ha el akar jutni az örök életre. A feltett kérdést önmagában nem lehet csapdának tekinteni. Jézus azonban most is fölötte áll a Törvénynek és újrafogalmazza. Válaszában két ószövetségi szöveget idéz. Mindkettő a Tórából való (MTörv 6,5 és Lev 19,18), s ezt a kettőt tekinti az újszövetségi erkölcs alapjának. Az első idézet egyúttal a híres zsidó ima, a „halld Izrael” (sema Jiszráel) első része. Ez az ima zsidó hitvallásnak számított, s naponta kétszer kellett elmondani. Később még több részt csatoltak hozzá (MTörv 6,4-9; 11,13-21 és Szám 15,37-41). Márk a bevezető verset is idézi. Az eredeti héberen a szív, a lélek és az erő szerepel. Mk 12,30 és Lk 10,27 harmadiknak, illetve negyediknek az „elmét” említi. Máté kihagyja az erőt, s a harmadiknak az elmét hozza. A szív tulajdonképpen mindent összefoglal (vö. 5,8; 9,4). A mondás azt fejezi ki, hogy Istent minden képességünkkel szeretni kell: az értelem (szív) a legfőbb jóra, Istenre irányul; a lélek az ember életereje és az erő az Isten szeretetén alapuló viselkedést irányítja. Az újdonság nem abban áll, hogy Jézus éppen ezt a parancsot idézi, mert ezt akármelyik törvénytudó is megtette volna, és Lukácsnál valóban a törvénytudó idézi.

Az újszerűség abban áll, hogy Jézus a két törvényt egymás mellé állítja és egyenrangúnak nyilvánítja. A második idézet ugyanis szintén egy volt a rabbik által számontartott 613 parancsból, de sohasem tekintették egyenrangúnak az elsővel. A rabbinikus irodalomban sehol sem találkozunk olyan kijelentéssel, amely a kettőt egyenrangba helyezte volna, ti. Isten és a felebarát szeretetét. A 40.vers Máté sajátja. Jézus egyedül itt fűzi hozzá, hogy a két parancsolat a Törvény foglalata. A „törvény és a próféták" a teljes Ószövetséget jelentik. Nincs két főparancs, csak egy, de két oldala van, mint az éremnek. Az igazi istenszeretet a felebaráti szeretetben bontakozik ki, és az igazi felebaráti szeretet alapja az Isten szeretete. Bőven fejti ki ezt a témát az ítéletről szóló példabeszéd (25,31-46). Az aranyszabály tárgyalásánál már láttuk, hogy a zsidók is igyekeztek az egész Tórát rövid szabályba tömöríteni (vö. 7,12). Jézus tanítását idézi Pál apostol is: „Ami egyéb parancs még van, mind ebbe az egybe tetőződik: szeresd embertársadat, mint saját magadat" (Róm 13,9).

Jakubinyi György

Minden időben törekedtek az emberek a dolgok summázására, a szerteágazó és sokrétű kérdések és válaszok összefoglalására. Régen és ma is vannak például törekvések a hit rövid foglalatának az összeállítására. Ilyen igényből született meg az első időkben az „apostoli hitvallás", a Hiszekegy. A mai evangélium hasonló igényről beszél, de nem a hit, hanem az erkölcs, a törvény területén. A farizeus azt kérdezi Jézustól: „Melyik a főparancs a törvényben?" A főparancs tulajdonképpen összefoglalás. Nem azért fő, mert valami mondvacsinált rangsorolás alapján az első helyre állították, hanem mert „ezen alapszik az egész törvény és a próféták". És amikor a farizeus Jézust próbára akarja tenni, nem csupán elméleti kérdést akar vele megbeszélni, s nemcsak „teológiai jártasságát" akarja vizsgáztatni, hanem egész törvényszemléletének és magatartásának beállítottságát is vizsgálni. Benne áll-e Jézus a törvény rendjében, Mózes és a próféták világában? Nem válaszol-e erkölcsileg kifogásolhatóan, hitbelileg tévesen? Mert ez esetben meg lehet őt támadni és lehetetlenné tenni a nép előtt. Jézus azonban „jelesen vizsgázott" a farizeus kérdésére, amikor a kettős főparancsot válaszolta. S válasza nem volt téves, bár „két" parancsot emlegetett. A két szeretet, Isten és ember szeretete ugyanis lényegében egy parancs. A kettő összetartozik, az egyik a másikra épül. Nem szeretheti Istent igazán, aki nem szereti embertársait, - hirdeti később mintegy magyarázatul Szent János apostol. „Ezt a parancsot kaptuk tőle: Aki Istent szereti, szeresse testvérét is" (1Jn 4,21). Teológiailag vizsgálva a tételt: mindkét szeretet forrása és mintája Isten szeretete, mégpedig az ő hozzánk lehajló, irgalmas szeretete (vö. 1. olvasmány mondanivalóját és főleg 1Jn 4,7-21). Isten szeretetével kapcsolatban – legalábbis elvileg – nemigen van nehézségünk. Annál több az embertársi szeretettel. Az „önmagunk" mértéke sok kimagyarázkodásra és elsekélyesedésre ad lehetőséget, ha nem kapcsoljuk Isten szeretetéhez a miénket. Ezért ez a kifejezés: „a második hasonló hozzá", nyilván úgy is érthető, hogy a kettőt kapcsoljuk össze, és együtt, egymáshoz hasonlóan éljük meg a két szeretetet. Jézus pontos válaszának a nagysága nemcsak a szóbeli megfelelésben mutatkozott meg, hanem életének tanúságtétel-válaszában is. Ő önmaga teljes feláldozásáig és teljes „kiüresítéséig" szeretett minket, egészen a halálig. S ezzel elvette a szeretet egyéni kimagyarázkodása és bizonytalansága elől a lehetőséget. Jézus élete, mint teljes válasz új parancs és példa lett számunkra: „Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket!" (Jn 15,12).

Csanád Béla

Szabály nélkül nincs nevelés (5.)

Önnek mindig jókedve van?

Az időtartam semmit sem árul el a minőségről

Nem igaz, hogy a szülő-gyermek kapcsolat minőségét azon lehet lemérni, hogy mennyi idejük van egymás számára. Az embernek egy gondoskodással teli hosszú nap az agyára mehet, de az is igaz, hogy rövid idő alatt is létre lehet hozni egy kellemes találkozást.

A gyermekeknek is van intim szférájuk

A kisgyermekeknek sok gyengédségre van szükségük. Ezt senki sem vonja kétségbe. A kisgyermekek gyakran nem szeretik, amikor minden felnőtt éppen őket szeretné megsimogatni, vagy a karjára venni. Amikor a mama vagy a nagyi kiragadják őket egy fontos elfoglaltság kellős közepéből, hogy gyorsan megpaskolják vagy megcsókolják, sokan joggal és bosszúsan reagálnak. Aminek mi felnőttek örvendünk, nem a gyermek gyengédség-igénye, hanem a mi örömünk. Megérint ez a kis gömbölyded emberke apró orrával és nagy szemeivel. Gyámoltalanságát és függőségét megindítónak találjuk.
Magától értetődően nem szól semmi az ellen, amikor a gyermekkel való gyengéd bánásmód az emberi melegség utáni igényünket is kielégíti. Azonban fontosnak tartom, hogy tisztában legyünk azzal, hogy itt tulajdonképpen kinek, kire van szüksége és miért. Úgy gondolom, hogy néha túlságosan kevéssé figyelünk a kisgyermekek intim szférájára.

Egy teljesen normális fejlődési folyamat

Kb. ötéves kortól kezdve a korábban még nagyon mutogatós és a szexre kíváncsi gyermekek néha egy újfajta szégyenérzetet fejleszthetnek ki: nem szeretik, ha idegenek nézik őket vetkőzés és átöltözés közben; néha hirtelen még a szülők előtt is zsenírozzák magukat. Ez egy egészen normális fejlődési jelenség, amelyet feltétlenül tiszteletben kellene tartani. Ezért soha ne nevese ki gyermekét és ne próbálja meg kiverni a fejéből ezt a szégyenérzetet. Sok gyermek már nem szereti annyira, ha az édesanya, vagy az édesapa a nemi szerveit mossa. Ne érezze magát emiatt visszautasítva. Gyermekének már most szüksége van saját intim szférájára, hogy később megértse, a többiekét is tisztelni kell.

A boldogság pótolhatatlan

Nyugodtan megkérdezhetjük, különösen a mai zavaros világban, amikor egy édesanyának gyermeke gyengédsége és ragaszkodása az egyetlen öröm, vajon hogyan formálhat erre tartós jogot? Nem kellene-e pontosan ezért egy szabad délutánt, egy utazást gyermekek nélkül tölteni vagy egy új ruhát kérni magának? Nem kellene-e férje segítsége is ahhoz, hogy a gyermek mellett legyen egy kis szabadideje?

Nyitott a gyengédség új formái iránt

Ismeri ezt a rövid sóhajt, amikor valaki egy gyönyörű csecsemőt lát a gyermekkocsiban: „Ó, igen, amíg ilyen kicsik, addig olyan édesek – kár, hogy nem maradnak mindig ilyennek!" Kézenfekvő a gyanú, hogy azok a szülők, akik ilyesmit kijelentenek, belül védekeznek az ellen, hogy ez a szép állapot elmúlik.
Mit is gondoljon magában egy gyermek, aki ilyen kijelentéseket hall a szüleitől vagy a nagyszüleitől?

Nemcsak a csecsemőknek, a nagyobb gyermekeknek is szükségük van a gyengédségre. Tőlünk függ, hogy milyen formában. Minél idősebbek lesznek a gyermekek, annál jobban elutasítják az olyan közvetlen kedveskedéseket, mint a puszilgatás és a simogatás. Mégis szükségük van gyengéd szavakra és gesztusokra, arra az érzésre, hogy elfogadják őket minden fejlődési korban.

Rend és tisztaság

A rendért folytatott kétségbeesett küzdelem

A szülők számára a „rend a gyermekszobában"-téma olyan, mint egy folyton égő kályha. A szülők találkozóján számtalan alkalommal landoltunk ennél a témánál. Feltűnő volt, hogy gyakran erkölcsi fogalmakat használtunk.

A rendet többnyire a tisztasággal együtt nevezték meg. Rendesek és tiszták nemcsak a szekrények és a kezek, hanem a gondolatok, a jellem is. Aki rendetlen, valószínűleg nem is tiszta, nem is higiénikus, veszélyes. Ilyen embernél különben számítani kell némely furcsa dologgal. Igen, kell? Nem lehetek talpig becsületes, közben szánalmasan rendetlen ember?

Az a tapasztalatom, hogy nem elég, ha meggyőzően és több toleranciával szállunk síkra a gyermekes rend(etlenség)ek mellett, amíg a szülők nincsenek tisztában azzal, hogy milyen gyökerekből is táplálkozik rendszeretetük.

A túl nagy rend szolgaivá tesz

Amikor régi idők regényeit olvassa, nem tűnik újdonságnak, hogy a tehetős házak személyzetét állandóan arra szoktatják, hogy a fém dolgokat tisztán tartsák, gondoskodjanak a rendről és a makulátlan tisztaságról. Aki ilyen elfoglalt és ennyire hozzá van szokva a rendhez, annak nem támadnak buta gondolatai. Ez a gondolat sok háziasszony számára sem új. Azt hiszik, hogy a konyha padlójának állandóan ragyognia kell, hogy enni is lehessen róla. Sokszor a lakást sem hagyják el, ha előtte nem porszívóztak.

Értelmes vagy túlzott rend?

Nem akarom azt a benyomást kelteni, hogy a nagy zűrzavar érdekében akarnék szólni és minden rendet elátkozni. A rendnek igenis megvan a célszerű értelme:

- Az ember szereti, ha a lakásban szabadon mozoghat.
- Semmi se menjen tönkre és ne romoljon el.
- Az ember szeretné megtalálni azt, amire szüksége van.

Viszont egy olyan rendszeretet ellen fordulok, amely nem célszerű és elfogadhatatlan. Amikor valaki görcsösen ragaszkodik a hagyományos rendhez és semmi pénzért nem enged belőle. Ilyen esetben mást nem tudnak felhozni mentségükre, mint ezt: „hát ez meg hogy néz ki?" vagy „hiszen itt a rendetlenség miatt még szégyenkeznünk kell!", valami értelmesebb okot kellene kitalálniuk.

Sok dolog önmagától rendeződik

Azt, hogy a rendnek van egy gyakorlati oldala, a gyermekek minden szigor nélkül megtanulják. Legkésőbb akkor, amikor kétségbeesve keresnek egy tárgyat, aminek meghatározott helye van. Nagyon gyorsan akarják előhozni a kerékpárjukat, de a garázskulcs nem ott lóg, ahol kellene. Aki lázas sietségben keres, semmit sem talál, közben a barátok már régen az uszodában vannak. Fogadunk, hogy mostantól fogva a kulcs mindig a helyén lóg. Gyermeke makacsul mondogatja, hogy ez nem rend, hanem célszerűség – amiben igaza is van.

(Folyt. köv.)

Helga Gürtler

Vasárnapi jegyzet

Mindenség lelke

Lélekjelenlét. Gyermekként hányszor hallottam palóc hazámban, ha valaki „észen volt" a veszélyben: – Nem vesztette el lélekjelenlétét. Kerestem az eredetét a népi szólásokban, aztán másfelé fordultam: himnuszok szent helyén kutakodtam, XII. századi klastromban, ahol *Hildegard* élt – Rupertsbergben. A női misztikusok közé sorolták, akinek már gyermekkorában voltak víziói, melyeket lejegyzett. (Azt is mondták, nem tudott írni, s akkor bizonyára diktálta.) A latint állítólag természetfeletti módon sajátította el. A kettő összefüggött, látomás és nyelv nem egyszer költői módon, ami rendkívüli nála.

Ha manapság tárgyak költészetéről szólunk és gyakran emlegetjük a metaforákat, érdemes elővenni Hildegard apátnő énekét a Szentlélekről. (*Sequentia de Spiritu Sancto*), amely a *lélekjelenlét* eredeti helye. Ilyen szavak olvashatók a szabad-strófákban: *tűz, formák, szellő, forrás, páncél, pálya, út, szurdok, felleg, levegő, kő, föld.* Ezekhez köti benső élményét-érzését, magára a Jelenlétre: Isten Lelkére és művére.

Jel és nyelvezet születésében érjük tetten Hildegardnál is az „értelem genezisét", melynek elemzése az abszolútum keresése-meglelése az „egyszerű és érdes" valóságban. Erről *Szabó Ferenc* jezsuita írt a múlt századi „látomásos" *Yves Bonnefoy* életművének bemutatásában. (Társléleknek tartom a franciát a nyolcszáz évvel korábban született német apátnő mellett.)

A tárgyak tükrök, és valóban nincs más, több a konkrét fogalomnál, ha a *leírhatatlant* akarjuk leírni. A tükrök mit mutatnak? *Szabó Lőrinc* egy pohár víz láttán így szól: „Víz, még sohse láttalak, / és lelkem sok szennye-bűne / boldogtalan megszégyenülve / érzi, milyen tiszta vagy." Hildegard himnuszával folytathatom: „Óh, tiszta forrás, akiben példázható, hogy Isten / maga köré gyűjti az idegent / s megkeresi az elveszettet." A pohár vízről Szabó Lőrinc ezt is vallja: „Jég vagy! tűz vagy! Gyönyörű! / Tündértestű meztelenség..." A Lelket az apátnő így szólítja meg: „Szentség szellője, / szeretet tüzelője!" Lőrinc egyetlen lépésre van, hogy kimondja Isten nevét.

Hildegard a természet ismerője, növények gyógyító hatásainak tudója; a legközelebb volt, hogy értse: elemek sokaságában a jeleken túl lévő *evidencia* kifejezhető fizikai jelenségekkel, szürreálisnak is mondható képekben: „Általad (Lélek) felleg árad, levegő / átivódik a kő..."

Esti hangversenyen, a román kori dómban, a „Boltívek áttekinthetetlen lánca. Egy arctalan angyal karjába zár, s úgy suttogja: Örülj, hogy embernek születtél! / Bensődben boltívek rengetege, / bárhová fordulsz, újak sora nyílik, / végestelen végig, örökkön örökké." Az idézett szavak az ezredforduló táviratai *Thomas Tranströmer,* a Nobel-díjas svéd lapidáris költészetéből. (*Pilinszky* nagyra becsülte.) Mintha *Rilkére* emlékeztetne Tranströmer: „Két igazság, útban egymás felé. Az egyik belülről, / a másik odakintről. / Találkozásuk tüzében esetleg meglátjuk önmagunkat." Mi más ez, ha nem a végtelen keresése, mely a svédnél „ember szomj, levegő a gondolat szárnyaival.", írja fordítója *Mervel Ferenc.* Váratlan dimenziójú képei „néha túlmutatnak önmagukon". Lelki s fizikai vetületek találkoznak, melyek nemes kövek fazettáihoz hasonlíthatók...

Kinyitom *Mészöly Dezső* könyvét a francia irodalomról, nemes fordításait egy-egy alig ismert költőtől, akiknek ő tárt nekem ablakot: a lapok mögül kiles *Charles Guérin*, és ezt súgja: „Figyelj az alkony-ég utolsó sugarára /– Nincs szebb, izzóbb, vadabb és hősibb pillanat!" Várja *Léon Dierx, hogy* elolvasom-e az októberi elégiáját: „Halandó lélek, ó, érezd meg (…) e roppant / Mindenség lelkét magad körül...

Együtt a lét múlhatatlan pecsétjével – összetartozunk, fent és lent csak egyetlen az ének.

† Tóth Sándor

hírek ····· információk

A bécsi és környékbeli magyarság október 23-án Bécsben, a Stephansdomban emlékezett meg a forradalom 70. évfordulójáról ünnepi szentmise keretében, melyet Kiss-Rigó László püspök celebrált.

~~~~~~

Az újonnan kinevezett kalocsai érsek, Palánki Ferenc ünnepélyes beiktatására szentmise keretében a Kalocsai Nagyboldogasszony Főszékesegyházban október 24-én, szombaton került sor. Az ünnepélyen részt vettek a Szeged-Csanádi Egyházmegye képviselői is.

~~~~~~

A szegedi Szent Rókus Plébánia szervezésében szeretettel várják a plébánia közösségének tagjait október 25-én, ma délelőtt a 9 órakor kezdődő szentmise után a közösségi házba egy rókusi családi matinéra. A vendégeket bábos előadással, játékkal, énekléssel, beszélgetéssel, sütivel, üdítővel várják, hogy a közösség tagjai megismerjék egymást, közösségi kapcsolatokat építsenek.

~~~~~~

Október 25-től a Szent Rókus templom miserendje a következőképpen alakul: hétfőn, szerdán és pénteken 7.00, kedden, csütörtökön és szombaton 17.00, vasárnap 7.00, 9.00 és este 17.00 órakor kezdődnek a szentmisék.

~~~~~~

Halottak napjához közeledve rendkívüli nyitvatartással fogadja a látogatókat a Dóm altemplomának urnatemetője, ami a Dóm Látogatóközpont nyitvatartási idejét nem érinti. Október 28-tól 30-ig 9.00 és 17.00 óra között; október 31-én, november 1-jén és 2-án 9.00 és 19.00 óra között lesz látogatható az urnatemető. A Látogatóközpont ezeken a napokon is 9.00 és 17.00 óra között tart nyitva.

~~~~~~

Október 29-én, csütörtökön 18 órától a Szegedi Dóm Látogatóközpont immár 5. alkalommal rendezi meg a Szegedi Helytörténeti QUIZ-t, ahol izgalmas kérdések és a helytörténeti érdekességek várják a jelentkezőket. A vetélkedőre 2–6 fős csapatok jelentkezését várják a +36-20/385-5061-es telefonszámon, a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címen, vagy személyesen a Látogatóközpontban.

~~~~~~

Mindenszentek ünnepén, november 1-jén a Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök 10 órakor celebrál ünnepélyes szentmisét. Este 18 órakor Kondé Lajos pasztorális helynök, plébános celebrál szentmisét, majd vezeti a megemlékező közös imát a plébánia elhunyt tagjaiért. Másnap, Halottak napján a 10 órai szentmise keretében a Dóm altemplomának urnatemetőjében elhelyezett elhunytakért lesz közös imádság.

Az Alsóvárosi Ferences Plébánia közössége novemberben várja a filmkedvelőket a szegedi ferencesek mozijának vetítésére. A „Sacré Coeur – A Szent Szív csodálatos hatalma" című film Jézus Szent Szívének szeretetét, a hitet és a megtérést állítja középpontba. A vetítés időpontja: november 6. és 7., 19.00 óra, a 10-es teremben. A belépő 1.000,- Ft/fő, mely a film vetítési díját tartalmazza. A részvételhez előzetes regisztráció szükséges az Alsóvárosi Ferences Plébánia irodájában.

~~~~~~

A Szegedi Dóm Látogatóközpont idén ismét lehetőséget kínál betlehemek készítésére családok, iskolai osztályok, plébániai csoportok, illetve egyéni jelentkezők, gyerekek és felnőttek számára. A „Nem lehet csoda nélkül élni" című betlehemi kiállításra készítendő alkotások anyaga, mérete és az alkalmazott technika szabadon választható. Az elkészült alkotásokat személyesen, vagy postai úton november 20., péntek 17 óráig várják a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A korábbi évek gyakorlatától eltérően a betlehemeket regisztrálni nem papíralapon kell, hanem online űrlap segítségével, amely a www.domlatogatokozpont.hu internetes felületen érhető el.

~~~~~~

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitász szeretettel vár minden kézműveskedni vágyó önkéntest a karácsonyi alkotóházba, november végéig minden kedden 15-18 óráig. Az elkészített munkák a Karácsonyi Karitász Jótékonysági Vásáron kerülnek értékesítésre. Az alkotóház helyszíne: Szeged, Budapesti krt. 6/B 5. em. 16.

~~~~~~

Assisi Szent Ferenc halálának 800. évfordulójára emlékezve november 19-én 20.00 órától Vecsei H. Miklós, Balla Gergely és Takács Dorina rendhagyó közös koncertszínházi és szakrális előadást ad a Dómban „Hortus Conclusus – A legbenső kert" címmel. A produkció ősi, szakrális szövegeket hív meg egy újfajta, személyes és közösségi párbeszédbe. Belépőjegyek a Szegedi Dóm Látogatóközpont Facebook oldalán elérhető linken keresztül vásárolhatók.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány
Felelős kiadó és szerkesztő: *Kiss-Rigó László*
Állandó munkatárs: *Bábszki Zoltán, Borz Gergely, Cserny Szilvia, Karsai Örs, † Tóth Sándor*
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.
~~~~~~